

РЕШЕНИЕ

№ 111

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 11 май 2011 г.

Административен съд- Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на четвърти май, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря И.И. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева к. н. а. х. д. № 101 по описа за 2011 година на Административен съд-Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, предл. 2 от ЗАПИ.

Образувано е по касационна жалба на Х.В.Г. *** против решение № 82 от 16.02.2011 г. на Районен съд-Перник, постановено по НАХД №1499 по описа на съда за 2010 г.

С атакуваното решение е потвърдено НИ № 1446/2009 г. на Началник отдел „ООРП“ към ОД на МВР - Перник, с което на жалбоподателя за нарушение по чл. 21, ал. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) (ред. към 30.07.2009 г.) и на основание чл. 182, ал.1, т. 3, предл. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 (сто) лв.

В касационната жалба се твърди, че решението на Районен съд - Перник е неправилно и незаконосъобразно, като постановено в нарушение на материалния закон и при съществени процесуални нарушения, във връзка с процеса на доказване. От настоящия съд се иска отмяна на решението на първата съдебна инстанция и произнасяне по същество, чрез отмяна на процесното НИ.

Касационният жалбоподател не се явява в съдебно заседание и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата ОД на МВР - Перник, сектор „Пътна полиция“ (ПП) не се явява, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна и решението на районния съд, като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Административен съд- Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК, прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба с процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнопоказателното производство, поради което е дължи нейното

разглеждане по същество. 1 [ред настоящата инстанция страните ме са представили пони писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районен съд- Перник с възприел фактическите обстоятелства по делото въз основа на данните, внесени чрез представените и събрани писмени и гласни доказателства. Въз основа на тях от фактическа страна е установено, че на 30.07.2009 г. в 22:09 Б в е. Драгичево с посока към гр. София, жалбоподателят управлява лек автомобил със скорост от 74 кт/Б при въведена забрана за движение 15 населено място със скорост надвишаваща 50 кт/Б. Нарушението е установено с техническо средство Трафик Радар ТР4 № 329. За констатираните нарушения на Хр. Гадсв с съставен АУАП, въз основа на който е издадено процесното НН.

При така установеното от фактическа страна Районен съд - Перник е приел от правна такава, че ЛУЛИ и издаденото въз основа на него ПП са съставени от компетентни органи, съобразно изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗЛПП и без допуснати съществени процесуални нарушения, накърняващи правото на защита на наказаното лице или опорочаващи издадения нравораздавателен акт, които да съставляват основания за отмяната му.

Административен съд - Перник споделя позицията на първата инстанция.

Твърдението на жалбоподателя, че атакуваното решение е постановено в нарушение на материалния закон, тъй като е приложена материалпоправна норма, която не е следвало да бъде приложена, е неоснователно. При извършената касационна проверка не е установено наличие на грешка от страна на районния съд, във връзка с издирването и прилагането на нормите на отнoеимия материален закон, регулиращи спорното правоотношение. Решението е съответно на разпоредбите, отнасящи се до възникването, съществуването и развитието на спорното правоотношение и неговото съдържание.

Следващите, съдържащи се в жалбата твърдения, свързани с допуснати от първоинстанционния съд процесуални нарушения във връзка с процеса на доказване също нямат основание. Твърдението, че не са изяснени обстоятелствата по установяване на нарушението не кореспондира с доказателствата събрани и обсъдени от районния съд. Напротив, районния съд в изпълнение на задължението си по чл. 13, ал. 1 от НПК да дири обективната истина е събрал и преценил доказателствата по делото, и като ги е сметнал за достатъчни, мотивирано се е произнесъл. Нарушението е установено с техническо средство радарен скоростомер, признат от Закона за измерванията като средство, предназначено за контрол на скоростта на моторните превозни средства. Чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП (ред. към 30.07.2009 г.) указва, че определените от министъра на вътрешните работи служби имат право при изпълнение на функциите си и за установяване на нарушенията по ЗДвП, да използват технически средства или системи, заснемачи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на МПС-во. Използваният в настоящия случай Трафик Радар ТР4Д, видно от представените по делото доказателства, е средство за измерване от одобрен тип, преминало и последваща ежегодна проверка за техническа пригодност. От всичко това се следва, че нарушението е установено с признато и позволено от закона, годно средство за измерване. Тук е мястото да се отбележи неправилното тълкуване от процесуалния представител на жалбоподателя на текста на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП. Нормата регламентира два вида средства за установяване на нарушенията по ЗДвП: 1. технически средства (каквото е и използваното в настоящия случай) или 2. системи, записващи посочените данни : дата, час вкл. и регистрационния номер на автомобила. Опитите да се дсрогира законовата делегация дадена на службите за контрол на движението по пътищата, да използват посочените технически средства за

установяване на нарушенията по ЗДв11, с цел именно да се прецизира дейността при регистриране на нарушенията, свързани с превишаване на скоростта, не посят ползата нито за нарушителите, нито за останалите участници в движението. Л и въпреки твърденията си, жалбоподателят не е представил пред съда доказателства, че това не е скоростта на управлявания от него автомобил. В акта за установяване на нарушението, съставен на Х. Гадсв е вписан регистрационен номер на автомобила, управляван от жалбоподателя, вписани са стойността на скоростта и превишението и акта е подписан надлежно от лицето, посочено като нарушител, с което е удостоверил съдържанието му. Именно в подкрепа на твърдението на процесуалния представител на жалбоподателя, че засечената скорост не може да се установи и докаже със свидетелски показания, ЛУЛИ, както и разпечатката на радарния скоростомер, кореспондираща като данни с ЛУЛИ и III, правилно са приети от съда като доказателствени средства, относно съдържащите се в тях факти и данни. Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДв! I редовно съставените актове по с.з. имат доказателствена сила до доказване на противното пред административнонаказващия орган. Такива действия нарушителят не е предприел, нито е представил доказателства в подкрепа на тезата си. Пред съда се изключва единствено предварително дадената доказателствена сила на редовно съставения ЛУЛИ, по не и годността му като доказателствено средство, след извършване на проверка от решаващия състав за неговата законосъобразност и относимост към спора. Затова съдът в изпълнение на задължението си да дири обективната истина, без да обвързва определени документи с предварително установена доказателствена сила, е събрал необходимите и относими доказателства, за да се произнесе.

Последното оплакване на жалбоподателя е, че районния съд не е обсъдил всички събрани по делото доказателства. С оглед на това, счита, че атакувания съдебен акт е постановен при липса на мотиви. Следва да се отбележи, че касационното основание за атакуване и отмяна на първоинстанционно решение по чл. 348, ал. 3, т. 2, предл. 1 от НГЖ във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗЛНП има предвид пълната липса на мотиви, каквато при настоящата проверка не беше констатирана. Поради това и жалбата в тази част се явява без основание.

Така при разглеждането на делото, предвид горното и след извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от ЛПК, настоящият касационен състав не констатира пороци на обжалвания съдебен акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, поради, което оспорваното решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

Водим от гореизложеното Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 82 от 16.02.2011 г. на Районен съд - Перник, постановено по КАХД № 1499 по описа на съда за 2010 г.. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /П/

ЧЛЕНОВЕ: /П/